

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 2132

Doknr.
952184

Dato
11-12-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 10. december 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 26 (L 66) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 26:

"Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag med bemærkninger, der indebærer, at det præciseres, at når en forælder møder op på et krisecenter, så skal der indhentes oplysninger fra andre relevante myndigheder – det kan være sygehus, børnehus, kommune, politi – til krisecentererklæringerne?"

Svar:

Forslaget vil betyde ændring af § 29 b i forældreansvarsloven.

Det fremgår af § 29 b i forældreansvarsloven, at når et barn opholder sig på et krisecenter, og det godtgøres, at opholdet skyldes vold fra den anden forælder, skal der af hensyn til barnets bedste efter anmodning fra den forælder, som barnet opholder sig hos, træffes en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær eller anden kontakt med den anden forælder. Dette gælder dog ikke, hvis det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at Familieretshuset ved modtagelse af en krisecentererklæring i sådan sag nøje skal påse, at det ved erklæringen godtgøres, at opholdet på krisecenteret skyldes vold fra den anden forælder, og at erklæringen også indeholder oplysninger om barnets perspektiv. Er dette ikke tilfældet, skal disse forhold godtgøres på anden vis f.eks. ved politianmeldelse, skadestuerapport, andre sagkyndige udtalelser m.v.

Selvom en krisecentererklæring indeholder de nævnte oplysninger, skal Familieretshuset altid foretage en konkret vurdering af, om det vil være bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

Det er således Familieretshuset og ikke krisecentret, der foretager vurderingen af, om en krisecentererklæring indeholder tilstrækkelig dokumentation for, at der kan træffes en midlertidig afgørelse om, at der indtil videre under den fortsatte behandling af sagen ikke skal være kontakt.

Jeg er naturligvis altid lydhør over for alle initiativer, der kan styrke barnets forbindelse med begge forældre, men jeg kan ikke støtte, at den beskrevne ændring af § 29 b medtages i lovforslaget.

Det skyldes for det første, at forslaget falder uden for rammerne af aftalen om et forbedret familieretligt system. Aftalen henviser alene til det ovenfor beskrevne krav om, at det nøje skal påses, om en krisecentererklæring kan lægges til grund for en afgørelse om suspension af samvær, som et eksempel på opmærksomheden i forhold til ikke at afbryde kontakt mellem barn og forælder uden grund. Det fremgår således ikke af aftalen, at § 29 b skal ændres, som beskrevet i spørgsmålet.

For det andet skyldes det, at der er tale om et forslag, der vil kunne påvirke behandlingen af en række sager efter forældreansvarsloven på en måde, hvor det ikke kan afvises, at det vil kunne være ressourcekrævende for de involverede myndigheder. Forslaget vil derfor muligvis kræve yderligere finansiering.

Mere indholdsmæssigt bemærkes, at, som forslaget er beskrevet i spørgsmålet, vil det pålægge krisecentrene en pligt til unødvendig indhentelse af oplysninger i forhold til krisecenterets opgave, nemlig at yde beskyttelse til de personer der søger ophold på krisecenteret.

Samlet set ser jeg mig således ikke stand til at yde teknisk bistand til dette ændringsforslag.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister